

Nou is t'r toch aindelijk iemand op komme daege die weet waer het woord "Rosmeule" vandaen komt. 't Is een lezer die mit een Paopendrechse getrouwd is. En heur ouweloï hadde een boerderij, net over de grens mit Sliedrecht. Maor laet ik onze lezer zelf 't woord geve.

M'n schôônmoeder zou nou bijnao honderd jaer gewist zijn. As maaisie van 'n jaer of acht gong ze wel 's mit vaoder mee naer d'n overkaant van de rivier, waer-die koeie gong melke, mit de roeibôôt. Dat dee ze dikkels. En dan kwamme ze- ja, ja, jullie raejen 't aal- langs de Rosmeule! Jaere geleeje, schijft onze lezer, hêt daer op 'n zandplaet een zalmvisserij gestaon. Waerschijnlijk hêt die zandplaet op de gemêente Paopendrecht gestaon. Nou mot-jie wete, schrijft-ie verders, dat visnette over de hêele brêêdte van de rivier wiere uitgezet. Aal die nette bij mekaor wazze netuurlijk aarg zwaer en d'r was veul kracht voor nôôdig om binne te haole. En dat gebeurde nou, aan 't eindjie van Sliedrecht, deur middel van een ronddraaiend rad, dat deur 'n paerd, een ros, in beweging wier gebrocht. Net as vroeger d'n draaimeule van Stoi op de Sliedrechtse kaarmus. Stoi die hiette aagelijk Stuij, Kees Stuij, maor wij zeeje vroeger aaltijd Stoi.

't Is aamael heus waer wat ik vertel, aldus onze briefschrijver, waant m'n schôônmoeder wist 'r nog bij te vertelle, dat heur ouweloï nog 'n aandêeltjie in die zaalmvisserij hadde. Maor veul geld brocht 't niet op, zee ze, waant ze konne d'r maor net een paor kloentjies blaauwe sêêt van kôôpe om kouse te braaie voor 't manvolk.

Wij, mense van de oudheidkundige vereniging, onderbreke eve de artikeleserie over Baonhoek om wat te vertelle over de uitspraak van enkele woorde. We hebbe naomelijk begrepe dat 'r vraege hierover gereze zijn.

1. de letter ij wordt in ons dialect nooit uitgesproke as de ij in bevobeld: wij, zij, zijn, enz. Onze Sliedrechtse ij wordt (ongeveer) uitgesproke as de y in het Engelse my of de ei in het Duitse drei, evenwel iets korter. Zulk een ij geven wij aan met 'n dakje er op:ij.

2. de klank van dubbele ee in bevobeld: meer, weer, zeer, vinge we ok trug in 'n laange reeks van Sliedrechtse woorde die volges het ABN (Algemeen Beschaafd Nederlands) aandere behore te worden uitgesproke. Voorbeelden: lelijk wordt lêêlijk; twee wordt twêê; keet wordt kêêt. Meervoud: kêête, alles dus uitgesproke as de dubbele ee in meer, zeer, enz.

3. eenzelfde regel geldt, ongeveer, voor veel Sliedrechse woorde mit een oo-klank. Brood=brôôd, de klank van oo in koor, voor, enz. Evenzo: poot=pôôt; bloot=blôôt; rood=rôôd.

Ter toelichting op de brief van de briefschrijver: Een kloentjie sêêt om kouse te braaie= 'n kleine kluwen sajete om kousen te breien.